

[Anne Grete Holmsgård]

bistandshjælp, heller ikke holdt, fordi der blev endnu flere arbejdsløse, end man havde regnet med – eller rettere sagt, man har jo simpelt hen ladet være med at regne. Så kan de gamle argumenter hives frem endnu en gang som en vanartet retfærdiggørelse af gennemførelse af dobbelt så store besparelser som dem, der blev stemt igennem herinde i går. Og i kommunerne skal man så til at indarbejde dobbelt så store besparelser over bloktilskuddene næste år.

Det vil da også være interessant, vil jeg godt sige her til sidst, at få at vide, om de radikale så fortsat er med. Er de også med til næste år, når regeringens dobbelt så store besparelser skal føres igennem? Jeg vil i hvert tilfælde sige velbekomme til de radikale vælgere, men efterhånden må de da vide, de kan da ikke være i tvivl om, hvad det er, de har stemt på.

Hos VS er der i hvert tilfælde ingen tvivl; vi kunne ikke drømme om andet end at sige nej til en politik, der som den, der bliver gennemført her, simpelt hen hælder de svage stillede i samfundet ud med badevandet. Derfor: VS vil stemme imod finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er til fru Anne Grete Holmsgård. Det er nok væsentligt at sætte tingene lidt på plads. Nu skal jeg ikke stå og forsvare de radikale, men sådan set tror jeg nok, at de har forstået situationen, og derfor har de hjulpet os, og det, de har hjulpet os med, har været at få en større bredde i besparelserne.

Når jeg beklager, at vi ikke nåede mere end 2½ pct., er det, fordi jeg gerne havde set, at procenten var blevet lidt højere, men fordelt på en bredere del af befolkningen. Jeg synes også, det er vigtigt, at vi kom i gang nu, for ventede vi, skulle vi være gået i gang med meget større besparelser, og det havde bestemt ikke været særlig fornuftigt eller særlig gennemtænkt. Det, vi har gennemført, har vi arbejdet så længe med, at vi ved, at det kan lade sig gøre. Det, det især er vigtigt at påpege, er, at det er 3,5 mia kr., kontanthjælpen er steget til, og at der er en verden uden for København, og det er især det, der har væltet budgetterne. Det er væsentligt at få lagt et loft over det.

Når man taler så meget om daginstitutioner, så synes jeg, det er vigtigt at se den besparelse, vi havde ønsket, i relation til det samlede budget. Det var én besparelse på 175 mill. kr. ud af et driftsbudget på 8–9 mia kr. Jeg tror, der er proportionsforvrængninger i det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Må det være mig tilladt et øjeblik at se bort fra vores hjemlige andegård for at se vores økonomiske situation i lidt større sammenhæng, for jeg mener, at det er relevant.

Krisen herhjemme og krisen i hele den vestlige verden er betydelig mere dybtgående, end vi tidligere har erkendt og tidligere har villet erkende, og der er overhængende fare for, at den udvikler sig næsten på samme måde som krisen i 1930'erne. Nationalt set er vi nødt til at indrømme, at vi ikke kan forhindre krisens udvikling. Vi kan kun afbøde den, og vi kan forsøge at administrere krisen, så den bæres af det brede flertal.

Man kan jo altid diskutere årsagen til kriser, men årsagen er næsten altid kredsløbsforstyrrelse i den almindelige vareomsætning landene imellem og specielt imellem i-landene, en forstyrrelse, som i privatkapitalistiske samfund let opstår, når der bliver knaphed på visse varer og overflod eller større prisændringer på et eller flere nøgleprodukter i eller uden for det primære varekredsløb.

Fællesmarkedets idé, som flertallet herinde jo har været med til at prøve at føre ud i livet, var egentlig at hindre sådanne kredsløbsforstyrrelser, men desværre ser vi også her, at fællesmarkedslandene ikke kan blive enige om den offensive politik, som vi netop burde tage i anvendelse i en krisesituation, hvor vareomsætningen går ned og medfører, at arbejdskraftressourcerne ikke anvendes. I stedet for er der en stigende tendens såvel i fællesmarkedet som uden for fællesmarkedet til at nedskære aktiviteterne, hvilket blot yderligere dæmper vareomsætningen, mindsker beskæftigelsesmulighederne, så endnu flere bliver arbejdsløse. I kristeligt folkeparti erkender vi blankt, at fortsætter den vestlige verden ad den vej, så vil omsætningen gå i stå eller næsten gå i stå, hvilket faktisk var tilfældet i 1930'erne. Dengang ændredes situationen kun på grund af opståede diktaturstater og statslige handelsaftaler. Kun på grund